

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 28C/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422200231
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6422200231.1

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobcu U. C., M.. XX.XX.XXXX, Q. U. Č.. XXX, zastúpený Weis & Partners s.r.o., IČO: 47 234 776, so sídlom Ivánska cesta 30/B, Bratislava, proti žalovanému Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, IČO: 30 845 572, so sídlom Kutuzovova 258/8, Bratislava, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a .**

Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 25.01.2022 bol Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zakázal žalovanému vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19, zakázal mu vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19, zakázal mu vyžadovať od žalobcu preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19, uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uloženia sankcie voči žalobcovi z dôvodu nepodrobenia sa žalobcu očkovaníu proti ochoreniu COVID-19 a zakázal žalovanému diskriminovať žalobcu z dôvodu nepodrobenia sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19.

2.1. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že je U. F. P. v Ozbrojených silách SR v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z. Žalovaným je ústredný orgán štátnej správy, ktorý vydal napadnuté rozhodnutia. Generálny štáb Ozbrojených síl SR je organizačnou časťou Ministerstva obrany SR, ktorá zabezpečuje velenie Ozbrojených síl SR.

2.2. Vedúci hygienik Ministerstva obrany SR vydal dňa 17.09.2021 Opatrenie k očkovaníu v rezorte obrany č. F.-XX-XXX/XXXX, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 20.09.2021 (ďalej len „Opatrenie Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX“). V nadväznosti naň vydal Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR dňa 28.10.2021 Nariadenie č. Š.P-XXX/XXXX na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, ktorým určil spôsob jeho realizácie tak, že okrem iného nariadil očkovanie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia SR, U. F. S. do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl SR pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia SR na zahraničnú služobnú cestu a zamestnancom rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tak, aby sa očkovanie týchto vojakov a zamestnancov uskutočnilo najneskôr 50 dní pred ich vyslaním (ďalej len „Nariadenie Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX“).

2.3. Toto nariadenie neskôr Náčelník GŠ Ozbrojených síl SR upravil dokumentom s názvom Doplnok č. X zo dňa 22.11.2021, ktorým došlo k zmene termínu uskutočnenia vakcinácie proti ochoreniu COVID-19 vyššie uvedených profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany tak, že ich kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojevakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenia Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX (ďalej len

„Doplnok č. X“). Doplnkom č. X zároveň došlo k doplneniu nariadenia o bod. č. 5, v zmysle ktorého má byť profesionálnemu vojakovi, ktorý nesplní povinnosti uložené nariadením Náčelníka GŠ a jeho dodatkami, uložené disciplinárne opatrenie v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z.z., a v prípade nesplnenia predmetných povinností ani v dodatočnej 60 dňovej lehote odo dňa opätovného oboznámenia profesionálneho vojaka s nariadením mu má byť uložené aj disciplinárne opatrenie v zmysle § 139 ods. 1 písm. b) zákona. Opatrenia uvedené v Nariadení Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX sa pritom v zmysle Doplnku č. X nemajú vzťahovať ma profesionálnych vojakov, ktorí prekonalí ochorenie COVID-19 a sú v ochrannnej lehote 90 dní, kedy nie je odporúčané vykonať očkovanie, ak sa títo preukážu potvrdením od ošetrojúceho lekára o prekonaní ochorenia COVID-19.

2.4. Nariadenie Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX v znení Doplnku č. X bolo neskôr upravené Doplnkom č. X zo dňa 29.11.2021, ktorým došlo k jeho doplneniu o zákaz vysielat' na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní proti ochoreniu COVID-19.

2.5. Vedúci hygienik Ministerstva obrany SR vydal dňa 21.12.2021 Opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. F.-XX-XXX/XXXX, ktorým nariadil vykonať očkovanie profesionálnych vojakov, kontrolu očkovania, hlásenie o vykonanom očkovaní, uchovávanie a manipuláciu s očkovacími látkami a spôsob prevodu záznamov o očkovaní pri ich prevzatí do starostlivosti zdravotníckeho zariadenia, a ktorým zároveň zrušil Opatrenie Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX (ďalej len „Opatrenie Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX“). Vedúci hygienik Ministerstva obrany SR vydal dňa 30.12.2021 Opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. F.-XX-XXX/XXXX, ktorým došlo k oprave zrejmej chyby v písaní Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX (ďalej len „Opatrenie Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX“).

2.6. V nadväznosti na uvedené opatrenia č. F.-XX-XXX/XXXX a č. F.-XX-XXX/XXXX vydal Náčelník GŠ Ozbrojených síl SR Doplnok č. X z januára 2022, ktorým došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX v znení Doplnkov č. X a X o vyhlásenie, že toto nariadenie Náčelníka GŠ v znení Doplnkov č. X, X J. X slúži na vykonanie Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, pričom zároveň došlo k zmene definície osôb, ktorým je nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19, a to tak, že predmetnými osobami sú U. F. U. Ú. podľa § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z.z. a ďalších výcvikov podľa predmetného zákona, U. F. vyslaní na plnenie úloh mimo územia SR, U. F. S. do deklarováných príspevkov Ozbrojených síl SR pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move), U. F. vyslaní na plnenie úloh mimo územia SR na zahraničnú služobnú cestu podľa § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a S. D. obrany, ktorí sú vysielaní na S. P. K., pričom kompletná vakcinácia uvedených osôb (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojavakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti Doplnku č. X. Doplnkom č. X zároveň došlo k nahradeniu bodu 5 písm. b) Nariadenia Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX v znení Doplnkov č. X J. X znením, v zmysle ktorého Náčelník GŠ zakazuje vysielat' na S. P. K. U. F. J. S. D. obrany, ktorí nie sú plne očkovaní / preočkovaní proti ochoreniu COVID-19.

2.7. Nariadenie Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX v znení Doplnkov č. X, X J. 3 bolo neskôr upravené Doplnkom č. X zo dňa 20.01.2022, ktorým došlo de facto k úplnému nahradeniu predchádzajúceho znenia nariadenia v znení Doplnkov č. X, X J. X, s výnimkou lehôt v zmysle bodu 3. nariadenia, novým znením, v zmysle ktorého bolo nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19 v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste profesionálnym vojakom plniacim úlohy podľa § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z.z. a ďalších F., U. F. F. na plnenie úloh mimo územia SR podľa § 77 zákona č. 281/2015 Z.z., profesionálnym vojakom zaradeným do deklarováných príspevkov Ozbrojených síl SR pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move) a profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia SR na zahraničnú služobnú cestu podľa § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z., a to tak, aby kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojavakcínovej očkovacej látky) - osoba plne zaočkovaná, bola ukončená v zmysle Doplnkov č. X J. X, t.j. najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenia Náčelníka GŠ č. Š.-XXX/XXXX, ktorým je deň vydania predmetného nariadenia, t.j. najneskôr do 60 dní odo dňa 28.10.2021, t.j. najneskôr do dňa 27.12.2021 (ďalej len „Doplnok č. X“).

2.8. V nadväznosti na vyššie uvedené sú F., M. J. D. na všetkých stupňoch velenia Ozbrojených síl SR údajne povinní zabezpečiť, aby vyššie uvedené osoby boli plne zaočkované proti ochoreniu COVID-19 jednodávkovou vakcínou, resp. v prípade dvojdávkovej vakcíny oboma dávkami vakcíny, za účelom zvýšenia ochrany príslušníkov OS SR proti nebezpečenstvu prenosných ochorení, pre zabezpečenie udržania operačnej pripravenosti a akcieschopnosti priamo podriadených útvarov a zariadení Generálneho štábu OS SR, veliteľstiev, útvarov a zariadení OS SR. Preto Veliteľ Úradu logistického zabezpečenia OS SR vydal dňa 25.11.2021 Nariadenie č. Ú.-XX-XXX/XXXX na realizáciu

predmetných opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR a Nariadenia Náčelníka GŠ OS SR zo dňa 28.10.2021 č. Š.-XXX/XXXX, v znení jeho Doplnkov (ďalej len „Nariadenie Veliteľa Úradu č. Ú.-XX-XXX/XXXX“). Veliteľ 4. pluku C. A. vydal dňa 04.01.2022 Nariadenie č. X. plog-XX/XXXX na realizáciu predmetných opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR, Nariadenia Náčelníka GŠ OS SR v znení jeho Doplnkov a Nariadenia Veliteľa Úradu č. Ú.-XX-XXX/XXXX (ďalej len „Nariadenie Veliteľa 4. pluku C. A. č. 4. plog-28/2022“).

2.9. Podľa žalobcu však po zrušení Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, ku ktorému došlo vydaním Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, nie je možné Doplnkom č. X, ani Doplnkom č. X zmeniť určenie Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. Š.-XXX/XXXX v znení jeho Doplnkov, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, a na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX a č. F.-XX-XXX/XXXX je nevyhnutné vydať zo strany Náčelníka Generálneho štábu nové nariadenie namiesto vydávania doplnkov k Nariadeniu č. Š.-XXX/XXXX, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX, J. teda aj zo strany Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia OS SR a Veliteľa 4. pluku C. A. je nevyhnutné vydať nové nariadenie na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX a č. F.-XX-XXX/XXXX a prípadného nového nariadenia Náčelníka Generálneho štábu. Ani vydaním nového nariadenia zo strany Náčelníka Generálneho štábu či zo strany Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia OS SR alebo Veliteľa 4. pluku C. A. však podľa žalobcu nebude možné trvať zo strany žalovaného na povinnom očkovaní dotknutých osôb.

2.10. Žalobca uviedol, že povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 je v zmysle čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky možné zaviesť aj na území SR. Poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení. Predmetná vyhláška určuje povinné očkovanie proti konkrétnym ochoreniam, medzi ktoré aktuálne ochorenie COVID-19 nepatrí. Podľa jej § 8 ods. 7, ďalšie povinné očkovanie osoby v profesionálnom riziku nákazy môže nariadiť regionálny úrad. Bez zmeny predmetnej vyhlášky je teda možné určiť povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 iba osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má vzťahovať, môže určiť iba regionálny úrad verejného zdravotníctva. Mimoriadne povinné očkovanie môže nariadiť iba Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v prípade mimoriadnej epidemiologickej udalosti. Vedúci hygienik Ministerstva obrany SR síce nie je v zmysle vyššie uvedeného oprávnený nariadiť všeobecne povinné očkovanie nad rámec existujúcej právnej úpravy, na druhej strane profesionálny vojak je v zmysle § 134 ods. 1 písm. p) bod 2. zákona č. 281/2015 Z.z. povinný podrobiť sa aj nepovinnému očkovaniu, ktoré sa pre neho de facto stáva povinným na základe príkazu nadriadeného na podrobenie sa takémuto očkovaniu. Vedúci hygienik Ministerstva obrany SR teda môže v zmysle vyššie uvedeného nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej právnej úpravy, napríklad prostredníctvom opatrenia. Akékoľvek povinné očkovanie (aj vo vzťahu k U. F.) však môže byť nariadené výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou (EMA). Medzi takéto schválenia udelené očkovacej látke nepatrí tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie. Do doby, kým niektorá z vakcín proti ochoreniu COVID-19 prejde jej testovacou fázou a Slovenská republika alebo EMA jej udelí trvalé povolenie na jej použitie, nebude možné nariadiť ňou povinné očkovanie žiadnej skupine osôb nachádzajúcej sa na území SR. V testovacej fáze je možné aplikovať vakcínu iba za odmenu, na základe informovaného súhlasu osoby participujúcej na takomto biomedicínskom pokuse, aplikácia vakcíny však nemôže byť za žiadnych okolností v testovacej fáze vakcíny povinná.

2.11. Kompetentné orgány verejnej moci ku dnešnému dňu nepoznajú skutočný stav situácie v Slovenskej republike v súvislosti s pandemiou ochorenia COVID-19. Všetky štatistiky ohľadom predmetného ochorenia sú vypracovávané na základe výsledkov testovania populácie RT-PCR testami, pričom kompetentné orgány nemajú informácie o parametroch uvedených testov. Viaceré lekárske štúdie upozorňujú na nevhodnosť RT-PCR testov a antigénových testov na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a potenciálnej možnosti prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby prostredníctvom testovaného. Tieto testy detegujú okrem COVID-19 množstvo ďalších látok, ktoré sa môžu nachádzať v tele testovaného, avšak nemajú s ochorením COVID-19 nič spoločné. Výsledkom uvedeného je najmä, avšak nie výlučne, falošná pozitivita či falošná negativita testovaných jedincov. Ak RT-PCR testy nie sú vhodnými testami na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a na jeho potenciálnu možnosť prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby, potom ani výsledky testovania predmetnými testami nemôžu byť relevantným základom pre rozhodovanie o otázke povinného očkovania, vyhlásenia a predĺžovania núdzového stavu, či obmedzovania základných práv

a slobôd obyvateľstva. Vymáhanie plnenia povinností, pre ukladanie ktorých chýba materiálny základ, má diskriminačný (a teda protiprávny) charakter. Bez informovaného súhlasu nie je možné nariadiť obyvateľstvu alebo jeho časti povinné očkovanie, hromadne ho nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19, nosiť prekrytie horných dýchacích ciest, dodržiavať karanténu, a pod. Konkrétne povinnosti je možné ukladať jednotlivcovi osobám, u ktorých na to vznikol dôvod, t.j. došlo k ich nákaze, alebo prejavujú symptómy ochorenia a pod. Osobu nevykazujúcu symptómy ochorenia nie je možné nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19 či nosiť prekrytie horných dýchacích ciest. Osobu nenakazenú ochorením nemožno nútiť absolvovať karanténu či inak obmedzovať jej slobodu pohybu a pobytu.

2.12. Nedôvodné rozlišovanie medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny osôb alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb predstavuje diskriminačné konanie, a preto je takéto rozlišovanie, napríklad prostredníctvom prijatých právnych predpisov, v rozpore s právom Európskej Únie. Žalobca poukázal na bod 36 úvodných ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14.06.2021 o rámci pre vydávanie, overovanie a uznávanie interoperabilných potvrdení o očkovaní proti ochoreniu COVID-19, o vykonaní testu a o prekonaní tohto ochorenia (digitálny COVID preukaz EÚ) s cieľom uľahčiť voľný pohyb počas pandémie ochorenia COVID-19, v zmysle ktorého je potrebné zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, napríklad zo zdravotných dôvodov, z dôvodu, že nie sú súčasťou cieľovej skupiny, ktorej sa vakcína proti ochoreniu COVID-19 v súčasnosti podáva alebo pre ktorú je povolená, ako sú napríklad deti, alebo z dôvodu, že ešte nemali možnosť dať sa zaočkovať alebo sa rozhodli nenechať sa zaočkovať. Vo vzťahu k nariadeniu povinného očkovania vyššie uvedenej skupiny osôb definovanej v Dodatku č. X a vo vzťahu k prípadnému sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, pritom ide o diskriminačné konanie štátu, keďže v zmysle dostupných vedeckých štúdií (z ktorých niekoľko žalobca uviedol), a rovnako aj v zmysle vyjadrení samotných slovenských štátnych orgánov, sa môžu aj osoby očkované proti ochoreniu COVID-19 nakaziť ochorením COVID-19, pričom aj tieto osoby môžu šíriť ochorenie COVID-19, a nemusia pritom vykazovať žiadne klinické príznaky ochorenia COVID-19. Naopak, u osôb, ktoré nie sú očkované proti ochoreniu COVID-19, je pravdepodobnosť asymptomatického šírenia ochorenia COVID-19 blízka sa k nule. Zo strany štátu preto nie je dôvodné pristúpiť k sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, a takýto postup štátu by predstavoval diskriminačné, a teda protiprávne konanie v rozpore s platným právom Európskej Únie.

2.13. Za účelom realizácie vyššie uvedených opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR bude v najbližších dňoch vydaný rozkaz prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, je teda daná potreba neodkladnej úpravy pomerov vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia.

3. Podľa § 3 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

4. Neodkladné opatrenie je inštitútom v civilnom procese, ktorého funkciou je zabrániť bezodkladnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, alebo po skončení konania vo veci samej nastať. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je

osvedčenie, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by došlo k nepriaznivému zásahu do práv strany, resp. že existuje obava, že druhá strana sporu výkon budúceho súdneho rozhodnutia o nároku žalobcu zmarí alebo aspoň ohrozí. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodíť nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov, pričom tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku alebo stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. len s veľkými obtiažami. Je nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Okrem existencie nároku musí navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčiť i to, že úprava pomerov strán neznamená odklad, alebo že by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Súd neodkladné opatrenie nariadi, ak sú osvedčené dôvody jeho nariadenia a ak je potrebné bezodkladne upraviť dané pomery.

5. Súd posudzoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti nároku, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia a osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán, pričom dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

6. Žalobca, ktorý uviedol, že je U. F. slúžiacim v Ozbrojených silách SR, sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd zakázal žalovanému, ktorý zastupuje pred súdom štát vo veciach ozbrojených síl (§ 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z.z.), vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, resp. vyžadovať od neho preukázanie sa dokladom o podrobení sa takémuto očkovaniu, ako aj diskriminovať ho z dôvodu nepodrobenia sa takémuto očkovaniu, ako aj zakázal žalovanému vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, resp. uložiť mu sankciu z dôvodu nepodrobenia sa takémuto očkovaniu. Žalobca odôvodňuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov tým, že v najbližších dňoch údajne má byť vydaný rozkaz prikazujúci mu podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19.

7. V prvom rade súd dáva do pozornosti ustálenú súdnu prax, zhrnutú predovšetkým v rozhodnutiach kompetenčného senátu Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 1KO/3/2019 zo dňa 19.02.2019, zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 32/2019), v zmysle ktorej verejné právo je súhrn noriem, v ktorých aspoň jeden subjekt vystupuje v pozícii nositeľa verejnej moci pri výkone svojich vrchnostenských oprávnení. Služobný úrad ako organizačná zložka Ozbrojených síl SR je podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov v spojení s § 4 zákona č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) orgán štátnej správy, ako verejný ozbrojený zbor. Za znaky súkromnoprávnej regulácie sa považuje rovnosť subjektov, ich autonómia, vznik, zmena a zánik právnych vzťahov sú spojené s dvojstranným právnym jednaním. Naopak za znaky verejnoprávnej regulácie je treba považovať nadriadenosť a podriadenosť, autoritatívnosť, vznik zmena a zánik právnych vzťahov sú spojené s rozhodnutím orgánu verejnej správy. Medzi U. F. a služobným úradom nie je rovný vzťah. Na základe uvedeného vzťahu vyplývajúce zo štátnej služby U.C. F. podľa zákona č. 281/2015 Z.z. nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne. Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Uvedené sa prejavuje aj v právnej úprave týkajúcej sa vzniku, zmeny, priebehu a zániku štátnej služby, ako aj s tým súvisiacich otázok. Právna povaha štátnej služby profesionálneho vojaka postihuje osobitnú povahu „zamestnávateľa“ ako primárneho nositeľa verejnej moci, potrebu začlenenia profesionálneho vojaka do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone. Táto potreba zasahuje až tak ďaleko, že tu nejde o modifikáciu súkromnoprávneho pomeru, ale o špecifický služobný pomer verejného práva podľa zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe U. F..

8. Z uvedeného vyplýva, že súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený preskúmať normatívne, resp. individuálne správne akty žalovaného, týkajúce sa úpravy práv a povinností U. F. vyplývajúce, resp. súvisiace s existenciou ich služobného pomeru v rámci Ozbrojených síl SR. Jedná sa o verejnoprávne otázky, ktoré nespádajú pod rámec súkromnoprávných sporov a iných súkromnoprávných vecí v zmysle § 3 CSP. Z obsahu požadovaného neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že práve takého preskúmania sa žalobca domáha. Pokiaľ by mu totiž ako U. F. malo byť z dôvodu existencie jeho

služobného pomeru nariadené povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19, prípadne uložené sankcie v disciplinárnom konaní, resp. vo všeobecnosti uložená povinnosť podrobiť sa takémuto očkovaniu alebo predložiť o ňom doklad, ku všetkým týmto opatreniam by nevyhnutne muselo dôjsť všeobecne záväznými právnymi predpismi žalovaného, príp. jeho organizačných zložiek, jeho internými služobnými predpismi, resp. inými jeho individuálnymi správnymi aktmi v podobe personálnych, disciplinárnych, resp. iných rozkazov. Žalobca nemá vo vzťahu k žalovanému, resp. jeho organizačným zložkám v rámci Ozbrojených síl SR rovné postavenie typické pre súkromnoprávne vzťahy, naopak ich vzťah je definovaný princípom nadriadenosti a podriadenosti. Ako už bolo uvedené, súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený preskúmať takéto akty žalovaného, ktorý je z tohto pohľadu orgánom verejnej správy, ktoré by mali dosah na právne postavenie žalobcu a v ktorých by sa nevyhnutne premietlo podriadené postavenie žalobcu a naopak nadriadené postavenie žalovaného, resp. jeho organizačných zložiek. Takéto rozhodnutia, opatrenia, resp. iné zásahy ovplyvňujúce právne postavenie a chránené záujmy žalobcu, by za splnenia zákonných podmienok po ich vydaní, resp. uskutočnení boli preskúmateľné v správnom súdnictve.

9. Žalobca poukazuje na opatrenia Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR k očkovaniu v rezorte obrany a na ne nadväzujúce Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR v znení jeho doplnkov. Jedná sa o správne akty adresované vopred neurčenému počtu adresátov, ktorí spĺňajú v nich uvedené podmienky. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia naznačuje otázky možnej diskriminácie, ktorá by mala spočívať v nedôvodnom rozlišovaní medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny osôb alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb. Z obsahu návrhu však nemožno vyvodiť, že by žalobca ako U. F. tvrdil, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania v súvislosti so služobným pomerom U.C. F. a v tom smere by sa domáhal ochrany na súde. Z návrhu nevyplýva, že by sa domáhal ochrany pred diskrimináciou svojej osoby v služobnom pomere profesionálneho vojaka, ktorá sa stala priamo jemu. V návrhu len naznačuje svoj nesúhlas s aktmi žalovaného vo všeobecnosti, bez priamej väzby na možné ohrozenie alebo porušenie práv alebo právom chránených záujmov žalobcu. Súd dáva do pozornosti, že z návrhu vyplýva len skutkové tvrdenie žalobcu v tom zmysle, že je profesionálnym vojakom. V návrhu neuviedol svoje zaradenie ani žiadne ďalšie konkrétne údaje a zo žiadneho z ním predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by bol adresovaný priamo jemu, t.j. že by priamo a bezprostredne u žalobcu malo dôjsť k zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov. Okrem už uvedených opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany SR a Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR poukázal na nariadenie veliteľa Úradu logistického zabezpečenia OS SR A. z 25.11.2021 a nariadenie veliteľa 4. pluku C. A. z 04.01.2022. Z obsahu ani jedného z uvedených správnych aktov nevyplýva, že by jeho adresátom mal byť aj žalobca, a keďže neuviedol ani svoje zaradenie, nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu by mali byť práve tieto správne akty organizačných zložiek žalovaného relevantné vo vzťahu k žalobcovi. Rovnako nie je zrejmé, aký zásah do právnej sféry žalobcu by mal vyplývať z dodatočne doloženého listu veliteľa 4. pluku C. A.M. zo dňa 30.12.2021, ktorý sa týka vysielania príslušníkov do krátkodobých odborných kurzov.

10. Navyše zo všetkých žalobcom označených aktov, predovšetkým posledného Opatrenia Vedúceho hygienika č. F.-XX-XXX/XXXX v znení opatrenia č. F.-XX-XXX/XXXX a na ne nadväzujúceho Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu OS SR vyplýva, že nimi malo byť nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19 v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste niektorým kategóriám U. F., konkrétne U. F. plniacim úlohy podľa § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z.z. a ďalších F., U. F. vysielaným na plnenie úloh mimo územia SR podľa § 77 zákona č. 281/2015 Z.z., profesionálnym vojakom zaradeným do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl SR pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move) a profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia SR na zahraničnú služobnú cestu podľa § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca neuviedol, či vôbec on osobne spadá do niektorej z uvedených kategórií profesionálnych vojakov. V civilnom sporovom konaní nie je úlohou súdu dbať pri svojom rozhodovaní na ochranu verejného záujmu, ale poskytovať ochranu ohrozeným alebo porušeným subjektívnym právam a oprávneným záujmom strán sporu. Povinnosťou súdu je riešiť súkromnoprávne spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv, v ktorých majú obe strany sporu rovné postavenie. Pokiaľ preto žalobca naznačoval diskriminačný, a teda protiprávny charakter krokov žalovaného súvisiacich s uložením povinnosti očkovania proti ochoreniu COVID-19 vymedzeným kategóriám U. F. (t.j. konkrétne neurčených osôb), nejedná sa o okolnosť, ktorá by bola dôvodom pre poskytnutie ochrany neodkladným opatrením žalobcovi, keďže neozrejmil, ako by tým malo

dochádzať k ohrozeniu, resp. narušeniu jeho subjektívnych práv. Ako už bolo uvedené, vo vzťahu k ním navrhovanému neodkladnému opatreniu žalobca nepreukázal, že by práve on mal byť tým adresátom predmetných správnych aktov, z ktorých by mala pre neho vyplynúť povinnosť podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, resp. predložiť doklad o takomto očkovaní. Z podania žalobcu nevyplýva ani to, že by jeho cieľom bolo konštatovanie porušenia zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k jeho osobe, v návrhu je to len naznačené. Žalobca vôbec skutkovo bližšie neurčuje ako bol, resp. mal by byť diskriminovaný on ako osoba v služobnom pomere profesionálneho vojaka. Žalobca neopisuje žiadny skutkový dej, ani následky, ktorým bol vystavený, takým spôsobom, že by bolo možné konštatovať porušenie zákazu diskriminácie v nejakej konkrétnej situácii. Nie je vymedzené, ako boli porušením zásady rovnakého zaobchádzania dotknuté jeho práva, právom chránené záujmy a slobody. Ako už bolo uvedené, súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený preskúmať normatívne, resp. individuálne správne akty žalovaného, týkajúce sa úpravy práv a povinností U.h F. vyplývajúce, resp. súvisiace s existenciou ich služobného pomeru v rámci Ozbrojených síl SR. Rovnako súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený zakázať (napr. formou neodkladného opatrenia) orgánu verejnej správy (ktorým z tohto pohľadu sú aj jednotlivé zložky a útvary Ministerstva obrany SR, resp. Ozbrojených síl SR) konať a rozhodovať v rozsahu, ktorý im zverujú všeobecne záväzné právne predpisy. Súd preto nie je oprávnený zakázať žalovanému, aby vydal správny akt, ktorým by určitým spôsobom autoritatívne, z pozície nadriadenosti, upravil práva a povinnosti U. F., napr. aj v podobe povinnosti podrobiť sa očkovaniu, pričom by pri vydaní takéhoto správneho aktu postupoval v medziach zverených kompetencií. Konkrétny správny akt, resp. iný zásah, pokiaľ by reálne existoval a zasahoval by do práv alebo právom chránených záujmov žalobcu, by bol za splnenia zákonných podmienok preskúmateľný v správnom súdnictve.

11. Pre úplnosť súd uvádza, že hoci žalobca otázky možnej diskriminácie v návrhu len naznačoval (aj to nie konkrétnymi skutkovými tvrdeniami vo vzťahu k jeho osobe), že v zmysle zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (antidiskriminačný zákon), na ktorý sa však žalobca na žiadnom mieste svojho návrhu neodvoláva, je možné sa domáhať žalobnými návrhmi odstránenia negatívnych následkov nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania vo svojej právnej sfére (aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby sa odstránili následky týchto zásahov, príp. aby sa dotknutej osobe poskytlo primerané zadostučinenie). V zmysle uvedeného zákona okrem iného platí, že nepriama diskriminácia nie je, ak predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 321/2002 Z.z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky, ozbrojené sily sú rozhodujúcim výkonným prvkom systému obrany štátu. Hlavnou úlohou ozbrojených síl je brániť Slovenskú republiku pred napadnutím cudzou mocou, brániť jej zvrchovanosť, územnú celistvosť, nedotknuteľnosť hraníc a plniť záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Účel konania o neodkladnom opatrení v prejednávanej veci presahuje zaobranie sa otázkami proporcionality vo vzťahu k vyžadovaniu napr. očkovania proti ochoreniu COVID-19 u vymedzených príslušníkov ozbrojených síl SR s poukazom na ich úlohy, v porovnaní napr. s očkovaním iných skupín osôb. Vo všeobecnosti dôkazné bremeno v sporoch týkajúcich sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania zaťažuje aj žalobcu. Žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii jeho osoby. Žalobca musí tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy (uniesť dôkazné bremeno), z ktorých možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Súčasne musí tvrdiť, že pohnútkou diskriminačného konania je niektorá z okolností uvedených v § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z.

12. Záverom súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/5/2021 zo dňa 25.05.2021, v zmysle ktorého spory týkajúce sa diskriminácie môžu rozhodovať aj správne súdy, pokiaľ diskriminácia nastala v dôsledku rozhodnutia orgánu verejnej správy, iného zásahu orgánu verejnej správy, nečinnosti orgánu verejnej správy a pod. s poukazom na § 6 ods. 1 a 2 SSP.

13. Žalobca v prejednávanej veci nepoukázal na konkrétne správne akty, resp. iný zásah žalovaného, ktorými by mali byť porušené alebo priamo dotknuté jeho práva a právom chránené záujmy, ktoré by boli preskúmateľné v správnom súdnictve. Navyše správny súd nemôže konať a rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (porov. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 7Sžsk/21/2017 zo dňa 24.08.2017). Súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený zakázať orgánu verejnej správy, aby vydal správny akt, ktorým by upravil práva a povinnosti jeho adresáta. Žalobca tiež neosvedčil

žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by boli ohrozené, resp. dotknuté jeho práva porušením zásady rovnakého zaobchádzania. Na základe uvedeného súd uzavrel, že nie sú dané zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Žalobca bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neúspešný, žalovaný by preto mal právo na náhradu trov konania. Nakoľko mu však v doterajšom priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.